Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Sange for Vennelaget i Danske Samfund paa Kronings-Dagen 28de Juni 1840

Citation: Grundtvig, N. F. S.: ”Sange for Vennelaget i Danske Samfund paa Kronings-Dagen 28de Juni 1840”, i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1840_669-txt-root/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

Læs CC0-erklæringen

Tinnet Stern Johansen
k
a.2 V

Sange

for

Kennelaget

i

Danske Samfund

paa

Kronings-Dagen

28de Juni 1840.

Kjøbenhavn.

Trykt hos J. D. Qvist, Bog- og Nodetrykker,

Østergade Nr. 53.

Kongens Skaal.

Mel. Vi Sømænd gjør ei mange Ord.

Det er kun Fjas at være Drot
Hvor alle Mand vil raade;
Det er ei nemt at gjøre Godt,
Naar Vrag man slaaer paa Naade;
Det er en Nød at gjøre Vers,
End sige at regjere,
Hvor Stympere paa Langs og Tvers
Vil Alting critisere.

I Danmark dog det er en Lyst
At rime og at sjunge,
Naar man har ret sin Moder kyst
Og arvet hendes Tunge,
Og har i Bryst og Bringe Mod
Sin egen Sø at seile,
Trods dem, der ret vil raade Bod
Paa Alting med en Hegle.

I Danmark er det og en Fryd
At bære Spir og Krone,
Naar kun man har den Skjoldung-Dyd
At nemme Folkets Tone;
Og elske den af Hjertens-Grund,
Som deiligst paa det Jævne,
Og blæse ad hver Aabenmund,
Som kun til Blæst har Evne.

Derfor vi spaae Kong Christian,
Paa Danmarks Skjoldung-Sæde,
Et Hurra fra det hele Land
Med Fryd og Hjertens-Glæde;
Han kjender godt det Aandepust,
Og har det prægtig inde,
For hvilket her paa Marken just
Sig lægge alle Vinde.

Det er det Danske Tungemaal,
Med Liv og Aand og Ynde,
Paa det vi her med Kongens Skaal
Vil gladelig begynde:
Gid i Hans Øre hver en Dag
Det fødere maa klinge,
Og høiere end Skjoldebrag
Ham Folkets Hylding bringe!

Dronningens Skaal.

Mel. Hr. Tønne han rider udaf Alsø.

Der sad en Prindsesse i Dannemark,
Med Fruer og Frøkener strøge,
Hun talde saamangent et Alvors-Ord
Om Daaden i sorrige Dage.
Deilig er Dronning-Stolen.

Hun talde saa gjerne om **Balders** Viv,
Og Skjoldunge-Stammen i **Leire**,
Hun talde som helst om Kong **Valdemar**,
Og om Dronning **Dagmar** hin feire.
Deilig er Dronning-Stolen.

Hun talde saa kjærlig om Dannemark,
Med Løver og Hjerter saa blide,
En Taare vel perled i Øienæst
Ved Talen om Dannemarks Kvide.
Deilig er Dronning-Stolen.

Prindsessen udspurgde en graanet Skjald
Om Dannemarks kronede Dage;
Hun spurgde med Vid og med yndigt Smiil:
„Naar kommer vel **Holger** tilbage?"
Deilig er Dronning-Stolen.

Men nu er Prindsessen vor **Dronning** klar,
Hun skinner paa Dannemarks Throne,
Paa **Hendes** og **Valdemars** Fødselsdag
Vi hilse vort Haab med sin Krone.
Deilig er Dronning-Stolen.

Nu veed vi, om **Holger** ei kom igaar,
Han kommer, naar **Dronningen** vinker;
Derpaa da, med Dronningens **Kronings-Skaal**,
Saa langt vi kan række, vi klinker!
Deilig er Dronning-Stolen.

Holger Danskes Skaal.

Mel. Danmark deiligst Vang og Vænge.

Holger Danske tøved længe;
Hvem tør nu vel spaae,
Danmark deiligst Vang og Vænge,
Lukt med Bølgen blaa:
Om i denne Havfru-Sommer,
Naar, hvordan, hvorvidt han kommer,
Hvor han os vil sætte Stævne,
Møde paa det Jævne?

Dristig, som til Daad en Kæmpe,
Er til Kvad en Skjald,
Lader aldrig Latter dæmpe
Deiligt Tonefald,
Synger frit, at nær for Haanden
Er, hvad liflig ham med Aanden
Alt berører og omvifter,
Saa han Farve skifter.

Det gjør **Holger Danskes** Aande,
Her, som hist i **Soer**,
Raadte Bod paa Skjaldes Baande
Ogsaa for ifjor,
Og hvor Ungersvende tale
Høit om Dannebod i Dvale,
Dybt i Danske Bølger dukke,
Der gaaer **Holgers** Vugge.

Der han vore skal og trives,
Som en Kæmpesøn,
Ungdoms Kraft og Mod oplives,
Til i Lys og Løn
Hjertets Mark og Mundens Bove:
Danmarks Guld og grønne Skove,
Som en **Holger**, dannis, ægte,
Vældig at forfægte.

Trods hver Trumf i Romer-Rige,
Og i **Kjøbenhavn**,
„**Danske Samfund**" tør vi sige,
Er et deiligt Navn,
Navnet, som den Kreds maa bære,
Hvor en Helt til Danmarks Ære,
Som kan Dannekvinder trækkes,
Skal med Held opklækkes.

Tant det er med Titler tomme,
Uden Grund og Gavn,
Men naar kun ihn vi komme
Levende vort Navn,
Som der klinkes, som der klukkes,
Mellem os skal **Holger** vugges,
Til han gaaer og til han springer,
Som han fløi paa Vinger.

Derfor det sig vel kan sømme,
Paa vort Modersmaal,
Her af Hjertens Grund at tømme
Holger Danskes Skaal;
Lad ham drilles, lad ham vrages!
Gid han vore kun og dages
Som en Helt med Haar paa Tænder,
Men med bløde Hænder!

N. F. S. Grundtvig.